

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá problematikou evidování skutečného majitele ve světle práva na soukromí. Cílem této práce je analýza rozhodnutí WM a Sovim SA v rámci problematiky transparentnosti skutečného majitele a následně také analýza české právní úpravy evidence skutečných majitelů ve světle tohoto rozhodnutí. Diplomová práce je rozdělena do šesti kapitol a využívá zejména deskriptivní, analytickou a syntetickou metodu.

V první řadě jsou vymezeny základní pojmy práce, a to skutečný majitel a právo na soukromí. Následně práce analyzuje problematické aspekty právní úpravy skutečného majitele z pohledu práva na soukromí, mezi něž patří především zpřístupňování informací o skutečných majitelích veřejnosti. V této části práce je rovněž představena relevantní judikatura k této problematice. Čtvrtá kapitola analyzuje rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věci WM a Sovim SA, kterým došlo ke zrušení veřejného přístupu k informacím o skutečných majitelích z důvodu rozporu s právem na soukromí a na ochranu osobních údajů dle čl. 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie. Soudní dvůr právní úpravu neshledal proporcionální, neboť neposkytuje dostatečné záruky ochrany soukromí a s ohledem na požadovaný cíl zásah do soukromí skutečných majitelů není nezbytný.

Významnost rozhodnutí WM a Sovim SA spočívá rovněž i v dopadu, který mělo na praxi a unijní legislativu. Zatímco velká část členských států EU v reakci na toto rozhodnutí své evidence skutečných majitelů znepřístupnila, více než třetina členských států doposud nic neučinila. Tento stav by se měl do budoucna změnit, a to nejpozději s transpozicí 6. AML směrnice, jež by měla brzy vstoupit v platnost a jejíž příprava byla rozhodnutím WM a Sovim SA významně ovlivněna směrem k větší ochraně soukromí skutečných majitelů.

Česká úprava evidence skutečných majitelů doposud na zrušení ustanovení 5. AML směrnice o veřejném přístupu nijak nezareagovala (a ani se v blízké době nechystá). V rozporu se závěry rozhodnutí WM a Sovim SA tak nejen, že umožňuje přístup veřejnosti k informacím o skutečných majitelích, ale rovněž neposkytuje dostatečné záruky ochrany soukromí a zveřejňuje příliš široký rozsah osobních údajů. Ve světle práva na soukromí tak nelze označit za proporcionální. V budoucnosti bude tak muset zákon č. 37/2021 Sb., o evidenci skutečných majitelů projít významnou změnou, jež přinese transpozice 6. AML směrnice. Hlavní změnou bude omezení přístupu do evidence skutečných majitelů pouze na osoby s oprávněným zájmem a dále také zavedení systému, který bude umožňovat zjišťování a evidování jejich identity. Tyto a mnohé další změny by tak měly zajistit větší ochranu soukromí skutečných majitelů.

Klíčová slova:

skutečný majitel, evidence skutečných majitelů, právo na soukromí, ochrana osobních údajů, transparentnost